

Waar wonen mensen met autisme, als kind en als volwassene?

In deze editie van Autisme Magazine is er volop aandacht voor wooninitiatieven: ouderinitiatieven, woonprojecten voor studenten met autisme en voor en door (jong)volwassenen. Maar wat weten we nu eigenlijk over de huidige woonsituaties van mensen met autisme? Hoeveel van hen wonen zelfstandig, hoeveel bij hun ouders en hoeveel in een woonvorm of zorginstelling? Het NAR brengt dit jaarlijks in kaart. Op deze pagina's de meest recente gegevens uit de NAR-rapportage 2017.

- Ouders/familie
- Zelfstandig zonder begeleiding
- Zelfstandig met partner en/of kinderen
- Zelfstandig met woonbegeleiding
- Woonvorm of zorginstelling

Een fijne woonsituatie is essentieel om te kunnen meedoen in de samenleving. Het 'maatschappelijke ideaal' is daarbij dat kinderen zoveel mogelijk in een thuissituatie opgroeien, om vervolgens als volwassene zelfstandig te gaan wonen - al dan niet met partner en/of kinderen. In de figuren 1 t/m 5 staan de huidige woonsituaties van mensen met autisme - van jong tot oud. (De percentages van de woonsituaties tellen niet op tot 100% omdat mensen op meer plekken tegelijk kunnen wonen, bijvoorbeeld deels thuis en deels in een instelling.)

Waardering woonsituatie

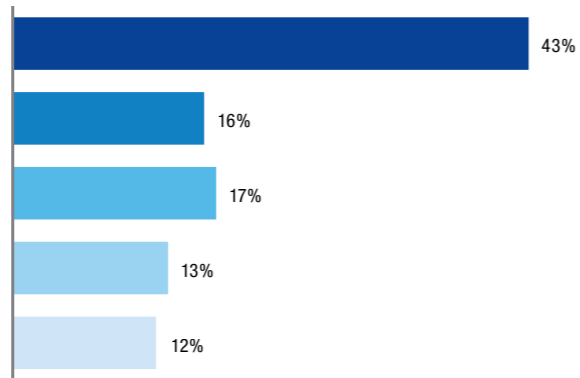
Figuur 1. Woonsituatie jeugd <16 jaar

Verreweg de meeste kinderen met autisme wonen thuis bij een of beide ouders/verzorgers. Een klein deel van de jeugd met autisme, **6%**, woont (deels) in een zorginstelling of woonvorm. Dit zijn relatief vaak kinderen met autisme en een verstandelijke beperking. Meest voorkomende woonsituaties buiten de thuissituatie zijn: een instelling voor mensen met een verstandelijke beperking, een woonvorm voor 12-18 jarigen of andere kleinschalige woonvorm, een zorgboerderij of een klinische opname in bijvoorbeeld een psychiatrische kliniek.

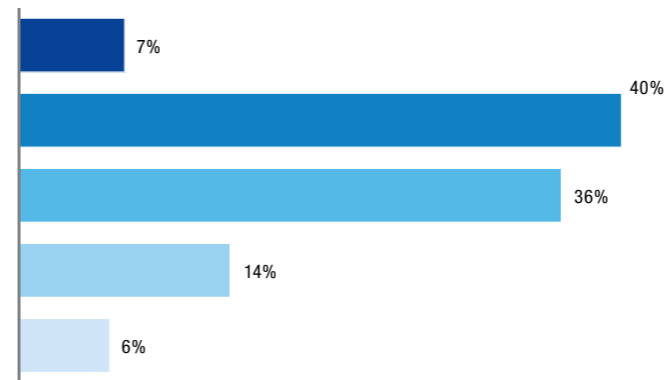
Figuur 2. Woonsituatie (jong)volwassenen t/m 29 jaar

Van de (jong)volwassenen met autisme woont **43%** thuis bij een of beide ouders/verzorgers en ongeveer **12%** in een ouderinitiatief, begeleidwonen-project of in een zorginstelling. De overige (jong)volwassenen wonen zelfstandig, al dan niet met partner en/of kinderen, en een deel van hen krijgt een aantal uur woonbegeleiding per week.

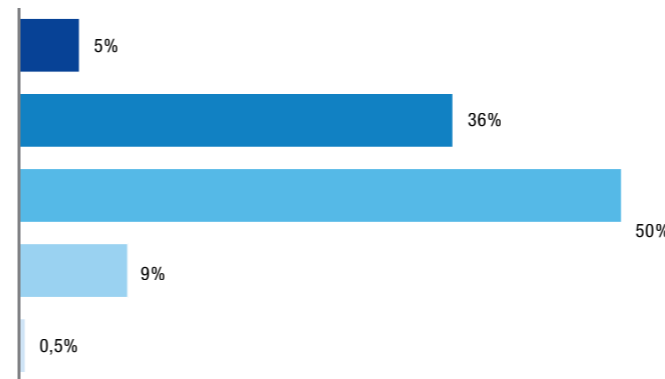
Figuur 3. Woonsituatie volwassenen van 30 t/m 49 jaar

Van de volwassenen van 30 t/m 49 jaar en een normaal tot hoge intelligentie woont een ruime meerderheid zelfstandig. Ongeveer de helft van hen woont alleen, de andere helft heeft een partner en/of kinderen. Sommigen krijgen woonbegeleiding (**14%** van deze leeftijdsgroep) en slechts **6%** woont in een woonvorm, zorginstelling of *workhome*. Van de volwassenen met autisme en een verstandelijke beperking woont **59%** in een zorginstelling of woonvorm.

Figuur 4. Woonsituatie volwassenen van 50 t/m 64 jaar

Van de volwassenen met autisme van middelbare leeftijd wonen de meesten zelfstandig zonder begeleiding. Ongeveer **9%** van deze leeftijdsgroep krijgt ambulante woonbegeleiding en slechts een heel klein deel, **0,5%**, woont in een woonvorm of zorginstelling.

Figuur 5. Woonsituatie volwassenen 65+

Van de senioren met autisme die deelnemen aan het NAR woont ruim **90%** zelfstandig, al dan niet met partner en/of kinderen. Niemand uit deze leeftijdscategorie heeft aangegeven in een zorginstelling te wonen, **5%** krijgt ambulante (woon)begeleiding.

Conclusies?

De meerderheid van de mensen met autisme en een normaal tot hoge intelligentie woont als kind thuis, en als volwassene zelfstandig - al dan niet met partner en/of kinderen. Kinderen en volwassenen met autisme en een verstandelijke beperking wonen relatief vaak in een zorginstelling of beschermde woonvorm. In de data valt op dat jongeren en (jong)volwassenen met autisme vergeleken met ouderen vaker woonbegeleiding krijgen en/of in een beschermde woonvorm of zorginstelling wonen. Dit kan te maken hebben met andere woonbehoeften, maar ook met beschikbaar woon-zorgaanbod per leeftijdsgroep. Als we kijken naar de waardering van de woonsituatie, dan is deze in elke leeftijdsgroep gemiddeld ruim voldoende. Hierbij zijn echter uitschieters naar boven en naar beneden. In vervolgonderzoek zou gekeken kunnen worden naar welke factoren hiervoor bepalend zijn. Gaat het bijvoorbeeld om de mate waarin de woonsituatie past bij het 'maatschappelijke ideaal', of zijn heel andere factoren bepalend voor woonplezier van mensen met autisme, zoals de mate van prikkelregie of de aanwezige praktische hulp of begeleiding op de woonplek? Dit vraagt nader onderzoek - onder mensen met autisme van alle leeftijden. De data uit het NAR kunnen hieraan een zinvolle bijdrage leveren.

Meer informatie over het NAR:

nederlandsautismeregister.nl

Het NAR is een initiatief van de NVA en de VU.

